

θερνώσης τάξεως, ὅτι διατηρήσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καθαροὺς ἐν μέσῳ τοῦ βορβόρου τοῦ σημερινοῦ καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν ἐκ τῶν Τρικουπίδων θά μιμηθῶμεν ὅπως ἀναδείξωμεν τὴν πρτρίδα, θέλομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ διορίζωμεν ὅσον τὸ δυνατόν χάσμα μεταξὺ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς. Θὰ εἰμεθα μωροὶ ἂν διὰ τῆς πολιτείας ἡμῶν ταύτης ἐπιζητούμεν τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν ὑπουργῶν, ἢ βουλευτῶν, ἢ ὑπαλλήλων, ἢ ὑποψηφίων ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν καὶ θεσιθρῶν. Οὐδὲ εἶνε δυσχερὲς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τὴν πολιτικὴν ἡμῶν φοβούνται ὅχι μόνον τὰ ἐξ αὐτῆς βλαπτόμενα κόμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ὠφελοῦμενα προσκαίρως ἐξ αὐτῆς, διότι δὲν ἐννοοῦμεν εἰς οὐδέναν νὰ χαρίσωμεν τὴν εὐτέλειαν τῆς πατρίδος καὶ οὐδέναν νὰ ἀμνηστεύσωμεν δι' ὅτι δὲν ἠθέλησε ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ καλόν. Δὲν ἔχομεν ἄλλους φίλους ἢ τοὺς ὠφελοῦντας τὴν χώραν, ἐχθροὺς δὲ μόνον τοὺς βλάπτοντας αὐτήν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς γνωρίζομεν νὰ μισῶμεν ἰσχυρότερον καὶ εἰλικρινέστερον νὰ ἀγαπῶμεν.

Ἐν ὅσῳ ὑπάρχει νεότης, ἐν ὅσῳ κατηγορεῖται καὶ οἰκτεῖται ἡ παρούσα κατάστασις ἐν τῇ πτωχῇ δωματίῳ τοῦ σπουδαστοῦ ἢ παρὰ τῇ ἐργαλείῳ τοῦ νέου ἐργάτου, ἐστὶ βέβαιον πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι κατὰ κρημνῶν βαδίζετε· ὅταν ἡ νεότης δὲν εἶνε εὐχαριστημένη, σημεῖον ὅτι ἀγένεια καὶ ποταπότης αἰσθημάτων λυμαίνεται τὴν κοινωνίαν· ὅταν ἡ νεότης δὲν καυχᾶται ἐπὶ τῇ πατρίδι αὐτῆς, σημεῖον ὅτι ὀλίγη ἠθικὴ ἐν αὐτῇ βασιλεύει. Συμβουλευθήτε τοὺς νέους, οἵτινες ἔχουσι πρόσφατον τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ ὧν ἡ καρδία δὲν κατετριβῇ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πάλῃ τῆς ζωῆς, ἢν κατεστήσατε ἐν Ἑλλάδι ἀχρεϊστέραν· συμβουλευθήτε τοὺς νέους καὶ ἐσεσθε σοφώτεροι οἱ λευκότριχες. Εὐτυχῶς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς νεότητος δὲν κατωρθώσατε νὰ ἐφαπλώσητε τὸν μαγικὸν τοῦ κόμματος μανδύαν. Παρημελήσατε αὐτήν, ὡς οὐδεμία ἐπὶ γῆς κυβέρνησις, εἶνε ἀληθές· προσεπαθήσατε οὐχὶ σπανίως νὰ σαγηνεύσητε καὶ νὰ ἐξευτελίσητε αὐτήν, ἐπίσης ἀληθές· ἀλλ' εἶνε ἴδιον τῆς νεότητος νὰ ἦνε πάντοτε δροσερὰ καὶ ἀμόλυτος ὅσῳ καὶ ἂν ἦνε δηλητηριώδης ἡ παράγουσα αὐτὴν ἀτμοσφαῖρα· μήπως τὸ ἴον δὲν φέται καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν στάξεων; Πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, μάθετε ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἢν κατεστήσατε αὐχμηρὰν καὶ ἀνήλιον, ἄλλον σοβαρότερον ἐχθρὸν δὲν ἔχετε ἢ τὰ εἰκοσιν ἔτη. Μίαν ἡμέραν ἡ νεότης θὰ ἐξεγερθῇ καὶ θὰ ζητήσῃ λόγον τῶν πεπραγμένων καὶ θὰ σὰς κρίνῃ ἀνεπιεικείας, διότι καὶ σεῖς ὑπῆρξατε ἀνεπιεικεῖς πρὸς τὴν πατρίδα αὐτῆς καὶ κατασυνετρίψατε ὡς ἀσπλαχνοὶ πατριοὶ ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ φατριασμοῦ ἐν πρὸς ἐν τὰ χρυσᾶ αὐτῆς ὄνειρα.

**Κ. Ἱεροκλῆς**

## ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνέστη Φρενοκομεῖον, πρόχειρον, ἀπρόχειρον, τοῦτο δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε· πλάσματα νοσοῦντα εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἀνθρώπου—τὸν ἐγκέφαλον—ὁδηγοῦνται ἐκεῖ· ἡ κοινωνία ἀφοῦ τὰ ἐμάνθρωπον, ὀφείλει καὶ νὰ τὰ ἐπιμελήται. Τίς λοιπὸν ἔπρεπε νὰ διορισθῇ Διευθυντής; Ὁ σπουδᾶσας σχετικῶς εἰδικώτερον ἀπὸ ἄλλα ψυχικὰ ἢ ἐγκεφαλικά λεγόμενα νοσήματα. Ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς εἴπομεν νὰ προσκληθῇ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτι σπουδᾶσας τὴν ψυχιατρειάν ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ, ἐκ φύσεως δὲ πεποικισμὸν μὲ ἔκτακτον ἐρευνητικότητα καὶ πολλὴν εὐφυΐαν, κ. Σίμων Ἀποστολίδης, διευθύνων τὸ ἔθνικόν Φρενοκομεῖον καὶ μεγάλῃν ἀρχόμενος

ν' ἀποκτᾷ πελατεῖαν εἰς τὰ εἰδικὰ ταῦτα νοσήματα· δὲν εἰσηκούσθημεν. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε τοῦλάχιστον νὰ προσκληθῇ εἰς τὴν διευθυνσίν του ὁ ἕνας καὶ μόνος φρενολόγος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεωργαντᾶς, ἕνας, ὅπως ἕνα καὶ μόνον ἔχομεν χημικόν, ἕνα ἡλεκτρικόν, ἕνα γλωσσολόγον; Ὁχι· οὔτε αὐτός· ἀλλὰ διευθυντῆς ἱατρικοῦ καταστήματος διορίσθη εἰς ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς ἴσως διότι πρὸ πολλοῦ παρ' ἡμῖν ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ πολεμικὴ τέχνη ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἔχουσι σκοπὸν· σκοτόρειν· ἱατρός δ' ἐπισκεπτόμενος, ὁ ἀστυνομικὸς ἱατρός κ. Γούζαρης, τῆς φρενολογίας καταταχθεὶς μεταξὺ τῶν τυχαίων τραυμάτων καὶ τῶν γυναικείων νοσημάτων, εἰς ἃ καὶ αὐτὰ ἐργάζεται ὁ κ. Γούζαρης μᾶλλον ὡς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος παρὰ ὡς ἱατρός. Ἄς ἴδωμεν, ἂν θὰ εἰσακουσθῶμεν τώρα.

Πάλιν εὐλογία ἀκούσται· κατὰ τὸ Γκάζι, τὸ Γκαζοχώρι. Ἐν κρούσμα συνέβη· καὶ ἴσως θὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλα. Καταναγκαστικὸν μπόλιασμα μὲ ἀληθινὴν δαμαλίτιδα!

Καὶ ἄλλος ὡς *Δεγγλερίζων* ὁ Γεώργιος Μπερέτσος συνελήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας. Ἡ ὑπόψια ἐτχηματίσθη ὡς ἐξῆς· οὗτος ἀνῆκε πρὸ τῆς κλοπῆς εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν πτωχῶν ὅχι τῷ πνεύματι, ἀλλὰ τῷ βαλαντίῳ· μετὰ δὲ τὴν κλοπὴν εὗρέθη αἶφνης ἔχων περιουσίαν καὶ τόσην μάλιστα, ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξιδίδιον μέχρι Μασσαλίας καὶ νὰ φέρῃ ἐκεῖθεν ἐμπορεύματα ἐννέα περίπου χιλιάδων δραχμῶν. Τοῦτο δὲν ἤρεσε τῷ κ. διευθυντῇ καὶ διατάξας τὴν σύλληψιν τοῦ Μπερέτσου παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν.

Πρέπει νὰ γίνῃ προσωπικὴ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Δημάρχου εἰς τὰ διάφορα τμήματα καὶ νὰ διαταχθῇ αὔξησις φανῶν τῆς πρωτεύουσας· διότι ὑπάρχουν ὁδοὶ πλέουσαι εἰς τὰ σκότη· τοιαύτη ἡ ὁδὸς Ἰλποκράτους, ἧς οἱ κάτοικοι ὑπογράφουν ἀναφορὰν· παράπονα ἔχει διὰ τὴν ὁδὸν του, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε διὰ τὸν σκύλον του, καὶ ὁ νεαρὸς Καθηγητῆς, κ. Μουτσόπουλος, ὅστις λέγει· ὅτι καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ του ὑπάρχει ἕνα μόνον κόκκινον φανάρι δὲν ξεύρημεν ποίου σπητιοῦ ἢ ἐργαστηρίου τὸ ὅποιον τὸν ὁδηγεῖ διὰ μέσου τοῦ μεσονυκτικοῦ σκότους. Καὶ εἶναι μὲν ρωμαντικὸν τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὁ κ. Μουτσόπουλος εἶνε ὀρυκτολόγος καὶ δὲν εἶνε ρωμαντικός.

Εὐτυχῶς καὶ ἡ *Πρωτὰ* ἡ σημερινὴ ἔρρηξε φωνὴν περὶ σκανδάλου τῆς *Κωπαίδος* ὅπερ ἡμεῖς ἐρρίψαμεν εἰς τὸ μέσον. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ λοιπὸς ἐντιμὸς τύπος. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἂν ὑπάρχουν κλέπτει, σὰς ὑποσχόμεθα νὰ μὴ μᾶς διαφύγουν. Ἄν ὑπάρχῃ εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ τοὺς ὁμογενοῦντας ὑπουργοὺς, ὑπάρχουν ὁμῶς κοινὰ δικαστήρια διὰ τοὺς ὑπουργοῦντας ὁμογενεῖς.

Ὁ «Φανὸς» τῆς Σύρου δὲν γνωρίζομεν ποῦ εὐρῶν δημοσιεύει τέσσαρα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κωπαίδος, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐξῆς φρικτόν·

**Ἄρθρον 41.** Ὁ τόκος τῶν 5 τοῖς 0(0) θέλει πληρώνεσθαι ἐξ ἄλλων ὠφελειῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου !!!

Ἐζητήσαμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ Καταστατικοῦ, διότι

δὲν ἐλάβομεν τοιοῦτο. Ὑπάρχει λοιπὸν Καταστατικόν, καὶ ὑπάρχουν τοιαῦτα ἐπισημοποιημένης ληστείας ἄρθρα ἐν αὐτῷ ;

Θὰ ἐπανεέλθωμεν.

Τὸ ὅλον τοῦ ἐξαχθέντος μέχρι 31 Αὐγούστου σταφιδοκάρπου ἐξ ὅλων τῶν λιμένων ἀνέρχεται περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα δι' Ἀμερικὴν.

Ἰδού ἰδιαίτεραι τηλεγραφικαὶ πληροφορίες ἐξ ἄλλων λιμένων :

Ἐκ **Πατρῶν** κατὰ τὸ λήξαν τρίτον δεκαήμερον αὐγούστου ἐξήχθη Σταφιδόκαρπος 9,816,705 ἐνεστικῶν λιτρῶν.

Ἐκ **Καλαμῶν** κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαήμερον ἐξήχθη σταφιδόκαρπος 35.860 λ.

Ἐκ δὲ **Αἰγίου** 4,561,028.

Ληστρική συμμορία εἰς τὰ περίξ τῶν Φιλιατρῶν ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ὁ Δρακολάλος· ἔργα τῆς συμμορίας ἐπιθέσεις κατὰ τῶν κτηματιῶν καὶ παντοδαπὴ φορολογία αὐτῶν. Εὐτυχῶς συνελήφθησαν τρεῖς ὁπαδοί, ὅχι ὅμως καὶ ὁ ἀρχηγός, ἐπειδὴ, ὡς γράφει ἡ «*Εὐράνη*», ἔχει *ιδιαιτέρας σχέσεις*. Ἰσως μετὰ κανενὸς βουλευτοῦ καὶ μέλλοντος κυβερνήτου ἢ κανενὸς Εἰσαγγελέως ; Τί ἄλλο ;

Ἐν Πάτραις κορυφῶνται βαθμυδὸν ἡ ἀγανάκτησις ἐναντίον τῆς *Ἐθνικῆς Τραπεζῆς* ὅχι μόνον διὰ τὴν αὐξησιν τῶν τόκων τῶν προεξοφλήσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παῦσιν πάσης προεξοφλήσεως, εἰς τὴν κρισιμωτέραν ἐποχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς Τραπεζῆς, ἀν γράφῃ ποτε μαζὺ μετὰ ἀπόκρυφά της, θὰ ἦνε πολὺ μελανωτέρα τῆς ἱστορίας τῶν ὀκτῶ δεκάτων τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων. Οὐδέποτε αἰσχροκερδέστερον καὶ ἐγωϊστικώτερον πιστωτικὸν Κατάστημα ἀνεφάνη ἴσως ἑλλαχοῦ μετὰ τὴν δυνάμιν, τὸσον κύρος καὶ τόσα προνόμια περιβεβλημένον. Ἐξεμύζησεν ἀνηλεῶς τὸ δημόσιον ταμεῖον πάντοτε· ἀλλ' ἐξεμύζησε καὶ τὸν τόπον περισσότερον, καὶ ἂν ἦτον εἰς θέσιν, θὰ τὸν ἔφερεν ἀφεύκτως εἰς χρεωκοπίαν. Καλλίστα παρατηρεῖ ὁ *Ἐμπορικὸς Παρατηρητής* ὅτι τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα τῆς *Ἐθνικῆς* λεγομένης Τραπεζῆς διαθέτει τὸσον ποσὸν εἰς τὸ αὐτόθι ἐμπόριον, ὅσον πολλοὶ ἐμπορικὸι οἶκοι ἰδιαίτερώς. Καὶ ὅμως τὸ ποσὸν τοῦτο τραβᾷ ὀπίσω ἡ *Ἐβραιοτράπεζα*, ἥτις ὑπὸ τὸν γραμματικὸν τῆς πρωθυπουργὸν Τρικούπην ἐννοεῖ νὰ ἐντείνῃ μέχρι πριαπισμοῦ τὴν ὀργιαστικὴν τῆς διάθεσιν ἐν τῷ πιστωτικῷ λιμενί. Ἡ ἐταιρία τῆς Κωπαίδος χάπτει πέντε ἑκατομμύρια· ἡ *Ἐθνικὴ Τράπεζα* παραβαίνει τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ της· καὶ ὁ Σὶρ Τρικούπης ἐπιδαψιλεύει ἐπὶ ὅλων τῶν ἀχρείων τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ δυστυχοῦς Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Δικαιότατα εὐρίσκομεν τὰ ἐξῆς τοῦ ἐκ Πειραιῶς ἀνταποκριτοῦ μας :

Τὸ ταχυδρομεῖον μας ἀπὸ αὔριον ἐκσφενδονίζεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Οἱ τῶν συνοικιῶν «*Αἴγ. Νικολάου*», Φρεαττίδος, Καστέλας κλπ. θὰ λάβωσι βεβαίως τὰ μέτρα των νὰ διανύωσι τριήμερον πεζοπορίαν πρὸς ἀνακάλυψιν του, ἀφοῦ δὲν τὰ ἔλαβον οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐφοδιάσωσι τὸν τόπον μετ' ὀλίγα γραμματοκιβώτια. Μεθ' αὐτοῦ θὰ τὸ ἔχομεν ἴσως εἰς «*Αἴγ. Γεώργιον*», ἔπειτα εἰς τὸ ἐν-

δοξον Τσερατσίνι, ἀργότερα εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ταξιδεύωμεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πελοποννήσου νὰ ρίπτωμεν τὰ γράμματά μας εἰς Πάτρας ! Δὲν νομίζομεν τὸσον μαρὸς τοὺς ἐνοικιάσαντας ὡς μοναστηριακὴν ρομάντζαν τὴν παρὰ τὴν Βρωμολίμνην ἀπόκεντρον αὐτὴν ἀποθήκην διὰ Ταχυδρομεῖον, καὶ χάριν τῆς ἐξυπνάδας των νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ αἷτιον, ὅπερ τοὺς ἠνάγκασε νὰ κηρύξωσι διαζύγιον μετὰ τὸν Πειραιᾶ διὰ τῆς ἀπομονώσεώς των εἰς μίαν ἀπόκεντρον, κρυψήγειον τρώγλην. Ἐπίβλεψον ἐξ Ἀθηνῶν, κ. Μανσόλα, καὶ ἴδε καὶ κατάρτισον κλπ.

Ἡ δίκη Σκουζέ ἀνεβλήθη πάλιν αὔριον.

— Ἀπόψε ἡ *Κόρη τοῦ Μυλωνᾶ* εἰς τὸ Φάληρον, μελό-δραμα γαλλικόν, ὧδὴ ἀρμενικὴ, εὐεργετικὴ ἐνὸς βαρυτόνου καὶ τοῦ πρώτου κωμικοῦ, κατόπιν τῆς κόρης αὐτῆς *Δύο Τοῦρκοι ἐν Ἀθήναις*, κωμῳδία ἥτις θὰ διδαχθῇ ἑλληνιστὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων. Θὰ τοὺς δοκιμάσωμεν λοιπὸν ἀπόψε κατὰ πόσον οἱ ἀδελφοὶ Ἀρμένιοι μπορεῖ νὰ γίνουν καὶ συμπολίται μας.

— Παρήγορον ὅτι κάμποσα συγχαρητήρια δημοσιεύονται κατ' αὐτὰς διὰ ταχυδρομικοὺς ἐπιστάτας. Πρὸς κατηντήσαμεν ! Ὅσοι ὑπάλληλοι εὐρεθῶν εὐσυνειδήτως ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον των θεωροῦνται εὐεργετικὰ τέρατα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ τονίζονται ἐξιλαστήριοι ὕμνοι. Οὕτω πασάδες τινες ὀλιγώτερον ἄρπαγες ἐν Τουρκίᾳ προκαλοῦν τοὺς ὑπηκόους εἰς μυστικὰς προειχὰς διὰ πολυχρονισμόν των. Ἀς ἦνε καὶ ὑπὲρ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου ἐν Γυθείῳ ἀκούονται πολλὰ καλὰ διανομὴ ταχεῖα καὶ ἀφατρίαστος, εὐλάβεια εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰ συστημένα, προσήνεια καὶ μελιχιότης, ὅλα αὐτὰ κατέκτησαν τοὺς ἀγαθεῖς Γυθείς ὑπὲρ τοῦ Ροζάκη των καὶ μᾶς παρακαλοῦν νὰ τῷ ἐκφράσωμεν τὰ εὐχαριστήριά μας. Τῷ τὰ ἐκφράζωμεν.

— Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν, πῶς νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἀθάνατον Μεσολογγίτην κ. Τσόγγαν, ὅστις ἀφοῦ ἀνέλαβε τὸ ἐν Ναυπλίῳ ταχυδρομεῖον ἀπειλεῖ νὰ τὸ μεταμορφώσῃ, τακτοποιῶν αὐτὸ χρωματίζων, μεταρρυθμίζων καὶ εἰσάγων εἰς ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν τὴν γοργότητα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Δὲν ἐπιτρέπονται πλέον ὑπ' αὐτὸν ὕπνοι, τεμπελιές, κλειδῶμα τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων ἐπὶ νύκτα ὀλόκληρον, διὰ νὰ διανεμηθῶν ἅμα ξημερῶση καὶ πᾶρῃ ὁ ταχυδρόμος τὸν *κολατσιόνα* του. Οἱ σάκκοι ἀνοίγονται, ἅμα φθάσουν, ὁπότε φθάσουν. Οἱ Ναυπλιεῖς εἶνε καταγοητευμένοι αὐτὸς ἀπὸ τοὺς Ναυπλιεῖς· καὶ ἔτσι πάει ὅχι πλέον λέωντας, ἀλλὰ τραγουδῶντας.

— Ἀφίκετο ὁ ἐκ Βάρνης καθηγητῆς Γυμνασίου ἐν Ἀμφίσει ἡ μάλλον διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Δημήτριος Γουβελᾶς ἐκ τῶν κάλλιστα κατηρητισμένων φιλόλογων καὶ ἐκ τῶν μάλλον ζηλωτῶν καὶ συναισθανομένων τὴν ἐσότητά τοῦ ἀξιώματος. Τὴν Κυριακὴν ἀπέρχεται εἰς Ἀμφίσσαν.

— Ἰδού καὶ δράμα διέσπερον ἐν τῷ «*Παραδείσῳ*» Οἱ *Τρεῖς Σωματοφύλακες* τοῦ Δουμᾶ, ἡ δημοτικωτάτη αὐτὴ ὑπόθεσις ἀπόψε καὶ αὔριον τὴν ἐσπέραν, ἴσως ἐν ἀνάγκῃ καὶ Κυριακὴ ξημέρωμα. Οἱ φίλοι τοῦ Ἀρτανιάν τοῦ Ἀθου καὶ τοῦ Ἀράμιδος προσκαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν, ὀλίγον δὲν ἐλέγομεν εἰς τὴν κηδείαν, δηλαδὴ εἰς τὴν παράστασιν